

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 3. An Lex omnis necessariò obligat?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

test communitatem dirigere, & obligare,
nisi sit ei applicata, & nota.

Q. 2. *Quomodo Lex differt à Præcepto?*

Resp. Differt 1. Quod Lex necessariò fe-
ratur à persona publica pro communitate,
& ad bonum communitatis: at præceptum
ferri potest à persona privata ad privatam,
puta à Domino ad servum, & in bonum
privatum Superioris, vel subditi, vel alte-
rius. 2. Quod Lex de se sit perpetua.
non merum præceptum, quod exspirat mor-
te præcipientis, Lex verò non. Quare si
in nostra Societate præcepta Præpositorum
generalium semper obligent, donec à suc-
cessore revocentur; id non habent à se,
sed à lege speciali Congregationis 7. Can.
10. iis perpetuitatem statuente. Igitur
lex differt à præcepto, sicut species à gene-
re: nam omnis Lex est præceptum, sed
non omne Præceptum est Lex. Præce-
ptum enim aliud est commune, aliud parti-
culare. Commune subdividitur in perpe-
tuum, quod solum est propriè Lex, & in non
perpetuum, sed ad breve tempus impositum.
Convenit autem Lex cum præcepto, quod
utrumque sit regula agendi, vel omissi-
obligans.

Q. 3. *An Lex omnis necessariò obli-
gat?*

Resp. Aff. est Commun. Prob. 1. ex S.
D s Hier.

Hier. supra eit. & ex S. August. lib. de S. Virginit. c. 14. *Præcepto quisquis non obtemperat, reus est, & debitor pœnae.* 2. Quia Lex, ac præceptum est usus, & applicatio juris, quod habet Superior ad obligandum subditos. Item est ordiuatio Superioris habentis potestatem, & voluntatem efficacem obligandi, eamque subditis declarantis; at voluntas efficax supposita potestate inducit effectum. 3. Lex divina naturalis, & positiva præcipit, ut justis Superiorum præceptis obtemperemus. Quare violatio cuiusvis Præcepti etiam humani est transgressio Legis divinæ, ideoque offensa Dei, & peccatum.

Q. 4. *Quomodo dividitur Lex?*

Resp. Dividitur in divinam, quæ à Deo, & humanam, quæ ab homine sancita est. Lex divina subdividitur in æternam, naturalem, & positivam. Positiva in veterem, & novam. Vetus est ea, quam Deus dedit Moysi per Angelum, & per Moysen Israëlitis. Nova est ea, quæ à Christo lata fuit omnibus hominibus, & per Apostolos promulgata. Lex humana subdividitur in Ecclesiasticam, quæ scilicet fertur potestate Ecclesiastica, & Spirituali, ut Papæ, Concilii, Episcopi: & in Civilem, quæ fertur potestate Sæculari, ut Regis, Principis, &c.

SEC.